

Undertegnede, NN, er en kvinde på 54 år. Onsdag 26. marts sendte min læge på grund af en knude i mit bryst en henvisning til Mammakirurgisk ambulatorium på Ringsted Sygehus. Dagen efter ringede jeg dertil for at høre, hvornår jeg kunne få en tid.

Der var desværre lidt travlt, så jeg kunne komme til den første undersøgelse fredag 11. April, hvilket jeg ville få brev om næste dag.

Da jeg fik brevet fredag den 28. marts ringede jeg til den anviste lægesekretær i Slagelse, idet jeg ud fra den medsendte liste om ventetider kunne se, at der var langt kortere ventetid i Vejle. Sekretæren oplyste, at hun straks ville sende henvisningen og at jeg ville beholde min tid i Ringsted indtil jeg eventuelt havde fået en tid i Vejle. Forinden havde hun dog sagt, at selv om der stod en uges ventetid på lisen var det ikke sikkert, at den stadig var det. Hertil kunne jeg svare, at der stod, at oplysningerne var opdateret 26. marts, så de måtte vel stå nogenlunde til troende. Ligeledes kunne hun ikke garantere, at forundersøgelsen ville indeholde mammografi, og hun kunne se, at der på mammografi alene var en ventetid på 8 uger i Vejle. Jeg kunne dog ikke forestille mig en forundersøgelse for brystkræft uden mammografi, så jeg ville gerne henvises.

Mandag den 30. marts var der ingen ting med posten og da jeg i weekenden samtidig havde hørt nogle tale om den kommende sygeplejestrøjk, valgte jeg at kontakte Mammaklinikken i Århus, et privat tilbud som jeg havde fundet på nettet. Min arbejdsgiver har en sundhedsforsikring for de ansatte og efter lidt parlamentaren fordi jeg selv havde fundet tilbuddet accepterede de at betale for undersøgelse og eventuel operation. Transporten var for egen regning.

Jeg fik en tid til forundersøgelse onsdag den 2. april og fredag den 4. april fik jeg resultatet, som desværre betød en fjernelse af knuden, som var ondartet. Operationen blev fastsat til mandag den 14. april. Inden da skulle jeg have foretaget nogle yderligere undersøgelser vedr. lever og hjerte. Disse undersøgelser blev foretaget på Slagelse Sygehus tirsdag den 8. april efter henvisning fra min egen læge.

Tirsdag den 1. april havde jeg ringet til Ringsted og aflyst min tid. Til Vejle behøvede jeg ikke at ringe for jeg har aldrig hørt noget fra dem. Om det er fordi henvisningen aldrig blev sendt eller jeg er forsvundet i Vejles system ved jeg ikke.

Jeg blev opereret den 14. april og var indlagt på privathospitalet Eira, som Mammaklinikken har samarbejde med, til og med fredag den 18. april (Bededag). Under operationen blev der foruden knuden udtaget 16 lymfeknuder.

Torsdag den 24. april kl. 16.00 var jeg i Århus og få resultatet af mikroskopien af det, der var fjernet ved operationen. Det viste sig, at der var celleforandringer i alle de 16 lymfeknuder og selv om man havde konstateret, at kræften ikke var den mest aggressive, var det atypisk, at knuden var blevet så stor (ca. 3 cm) siden jeg havde været til mammografiundersøgelse sidste sommer, og at der var så stor spredning.

Næste skridt var derfor kemoterapi og strålebehandling. Der skulle også undersøges om der eventuelt var spredning til knoglerne ligesom der skulle undersøges yderligere med hensyn til leveren. Mammaklinikken sendte en henvisning til Næstved onkologisk afdeling fredag den 25. april.

Da jeg ikke havde hørt noget onsdag den 30. april ringede jeg til Mammaklinikken for at få et telefonnummer. Imidlertid var lægen J R optaget, men hun ringede til mig næste dag (som var Kristi Himmelfarts Dag) og vi aftalte, at hun ville kontakte Næstved om fredagen.

Sidst på formiddagen fredag den 2. maj ringede hun til mig og fortalte, at hun havde fået oplyst, at Næstved netop var ved at skrive til mig, men at jeg først kunne få en tid den 20. maj, men hun ventede stadig på at komme til at snakke med en læge. Jeg har dog aldrig modtaget et brev fra Næstved.

Mandag den 5. maj ringede en overlæge fra Næstved onkologiske afdeling til mig om morgenen. Han havde prøvet at fange J R, men hun var optaget af operation, så han ville høre, om jeg vidste hvad hun ville. Jeg sagde at hun ville tale med ham om den lange ventetid. Hertil var svaret, at den tid jeg havde fået

var den første, og at han også var irriteret over de lange ventetider, men personlig kunne han jo ikke gøre for det (hvilket jeg heller ikke havde indikeret). Men hvis jeg ville kunne han sætte sekretariatet til at undersøge, hvor der var kortere ventetid og så ville de henvise mig dertil. Det takkede jeg ja til, selv om jeg transportmæssigt ellers var så glad for, at kemoterapi og strålebehandling var flyttet til Næstved frem for Rigshospitalet.

Mindre end 1 time efter havde jeg sekretariatet i telefonen og de havde sendt mine papirer videre til Herlev. De ville så gøre opmærksom på, at min sag var lukket i Næstved (hvilket jo var noget anderledes end systemet i Ringsted) og at jeg selv skulle betale transporten. Det forstod jeg ikke, da de jo ikke kunne opfylde ventetidsgarantien, men sekretæren ville sende mig en folder om reglerne. Jeg ville enten få et brev fra Herlev eller hvis de havde en meget hurtig tid, blive indkaldt pr. telefon.

I dag tirsdag den 6. Maj ved 13,30-tiden tænkte jeg, at man nok havde fundet en tid, så jeg ringede til Herlev (nummeret havde jeg fået i går af sekretæren i Næstved) for at høre nærmere. Men den oplysning jeg fik var da ved at slå benene væk under mig, for de havde simpelthen afvist mig og lige sendt mine papirer tilbage til Næstved.

Jeg havde dårlig lagt telefonen, så havde jeg en person fra Næstved i røret. Hun beklagede meget det skete, men et sygehus var i sin gode ret til at afvise folk fra andre regioner, hvis de var tidspressede. Næstved havde gjort hvad de kunne for at presse mig ind i deres system igen, så nu har jeg fået en tid onsdag 21. maj kl. 13.00. Det forbavser mig, at man ryger ud af deres system med det samme, når de ved, at det andet sygehus eventuelt kan afvise en.

Sekretæren kunne i øvrigt oplyse, at der ikke var nogle sygehuse med kortere ventetid!!!

Jeg kan ikke gennemskue de forskellige ventetider, men jeg synes absolut ikke, at mine oplevelser stemmer overens med de oplysninger om pakkeløsninger og ventetider, som man kan læse om i pressen. Jeg kan heller ikke helt forstå, hvornår sygehuset har pligt til at oplyse om andre muligheder (herunder også udlandet) og mener heller ikke det er mig, der skal finde ud af det.

Umiddelbart har jeg ved læsning på nettet forstået Region Sjællands oplysninger om pakkeforløbet sådan, at hvis min henvisning var blevet modtaget 1. april, så skulle jeg senest 7 hverdage altså senest den 9. april have fået stillet en diagnose. Virkeligheden var, at de fik min henvisning den 26. marts og at jeg kunne komme til den første undersøgelse den 11. april. Jeg kan dårligt forestille mig, at en person, der blev henvist 6 dage senere end mig ville komme foran mig i køen, fordi pakkeløsningen først trådte i kraft efter min henvisningsdato?

Jeg har set, at ministeren udtaler, at de tilfælde der er, hvor man ikke kan opfylde ventetidsgarantien er som et hår i suppen. Som patient opleves det nu nærmere som at sidde med håret i postkassen.

Jeg så for nylig at lukkeloven skal tages op til debat. Måske skulle I som politikere også tage sygehusenes lukkelov op til debat. Hvorfor i al verden skal der være lukket weekender og helligdage, når man ikke kan klare behovet?

Foranstående er sendt for at fortælle jer, at for nogle kræftpatienter stemmer virkelighedens verden bestemt ikke overens med de ambitiøse billeder der tegnes, når der teoretisk snakkes kræftbehandling. Det er muligt, at ventetiden ikke betyder det store i forhold til sygdommen, men hvem kan garantere det? I mit tilfælde er knuden vokset unormalt meget og spredningen er stor, så måske spredes sygdommen endnu mere, mens jeg går og venter. Jeg synes ikke det er rimeligt.

Så har jeg i øvrigt i avisen læst, at i 2007 fik 17 kvinder fjernet deres raske bryster på Rigshospitalet fordi de rent genetisk kunne være i en risikogruppe. Der stod ikke, hvem der betalte for disse operationer, men hvis det er gjort for samfundets regning mener jeg, at der trænger til en debat om, hvorvidt samfundet skal operere på raske mennesker eller på syge mennesker.

Venlig hilsen NN